9 Δεκεμβρίου 2014

Άγιος Κασσιανός ο Ρωμαίος: περί των οχτώ λ[illegible]ς- No 5

[illegible]ατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη

Άγιος Κασσιανός ο Ρωμαίος: Προς τον επίσκοπο Κάστορα, περί των οχτώ λογισμών της κακίας

5. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΛΥΠΗΣ

Πέμπτος είναι ο αγώνας εναντίον του πνεύματος της λύπης, το οποίο σκοτίζει την ψυχή από κάθε πνευματική θεωρία και την εμποδίζει από κάθε αγαθή πράξη. Επειδή όταν το πονηρό αυτό πνεύμα αρπάξει την ψυχή και την σκοτίσει ολόκληρη, δεν της επιτρέπει να προσεύχεται με προθυμία. δεν την αφήνει να εγκαρτερεί στην ωφέλεια των ιερών αναγνωσμάτων. δεν ανέχεται να είναι ο άνθρωπος πράος και να κινείται εύκολα σε κατάνυξη και συμπάθεια προς τους αδελφούς. για όλες τις εργασίες και εναντίον ακόμη της υποσχέσεως του μοναχικού βίου φέρνει μίσος. Και γενικά η λύπη, αφού ανακατώσει όλες τις σωτήριες σκέψεις της ψυχής και παραλύσει τη δραστηριότητα και την καρτερία της, τη φέρνει σε σημείο να είναι σαν ανόητη και ηλίθια, δένοντάς την με τον λογισμό της απελπισίας. Γι’ αυτό, αν έχομε σκοπό να αγωνιστούμε τον πνευματικό αγώνα και να νικήσομε, με τη βοήθεια του Θεού, τα πονηρά πνεύματα, όσο μπορούμε με μεγαλύτερη προσοχή ας φυλάξομε την καρδιά μας από το πνεύμα της λύπης. Γιατί όπως ο σκόρος τρώει το ρούχο και το σκουλήκι το ξύλο, έτσι η λύπη κατατρώγει την ψυχή του ανθρώπου.

Πείθει τον άνθρωπο να αποφεύγει κάθε καλή πνευματική συναναστροφή και δεν επιτρέπει ούτε από γνήσιους φίλους να δέχεται συμβουλή, ούτε καλή και ειρηνική απάντηση να δίνει σ' αυτούς, αλλά αφού καταλάβει όλη την ψυχή, τη γεμίζει με δυσαρέσκεια, πλήξη και μελαγχολία. Και τότε τη βάζει να αποφεύγει τους ανθρώπους, γιατί γίνονται σ' αυτήν αίτιοι ταραχής. Και δεν επιτρέπει στην ψυχή να εννοήσει, ότι όχι απέξω αλλά μέσα της έχει την αρρώστια, η οποία τότε φανερώνεται, όταν έρθουν οι πειρασμοί και με την δοκιμασία την φέρουν στην επιφάνεια. Γιατί ποτέ δεν μπορεί να βλαφτεί ο άνθρωπος από άλλον, αν δεν έχει μέσα του αποθηκευμένες τις αφορμές των παθών. Και γι' αυτό ο Δημιουργός των πάντων και Γιατρός των ψυχών, ο Θεός, ο μόνος που γνωρίζει ακριβώς τα τραύματα της ψυχής, δεν παραγγέλει να αποφεύγομε τις συναναστροφές των ανθρώπων, αλλά να κόβομε τις αιτίες της κακίας που είναι μέσα μας, και να γνωρίζομε ότι η υγεία της ψυχής δεν κατορθώνεται με τον χωρισμό από τους ανθρώπους, αλλά με την διαμονή και εξάσκηση με τους ενάρετους ανθρώπους. Όταν λοιπόν για προφάσεις που τις νομίζομε δήθεν εύλογες, εγκαταλείπομε τους αδελφούς, δεν κόψαμε τις αφορμές της λύπης αλλά μόνον κάναμε εναλλαγή τους, γιατί η αρρώστια που έχομε μέσα μας τις ανακινεί πάλι εξαιτίας άλλων πραγμάτων.

Γι' αυτό όλος ο πόλεμος ας είναι εναντίον των παθών που είναι μέσα μας, γιατί αν αυτά με τη χάρη και τη βοήθεια του Θεού, βγουν από την καρδιά μας, όχι μόνο με τους ανθρώπους, αλλά και με τα άγρια θηρία εύκολα μπορούμε να ζήσομε, όπως λέει ο μακάριος Ιώβ: «Τα άγρια θηρία θα γίνουν ειρηνικά μαζί σου»(56). Πρώτα πρώτα λοιπόν να αγωνιστούμε εναντίον του πνεύματος της λύπης, που φέρνει την ψυχή στην απελπισία, για να το εξορίσομε από την καρδιά μας. Γιατί αυτό το πνεύμα δεν επέτρεψε στον Κάιν να μετανοήσει μετά την αδελφοκτονία, ούτε στον Ιούδα μετά την προδοσία του Κυρίου. Μια μόνο λύπη να έχομε, την μετάνοια για τις αμαρτίες μας ενωμένη με την αγαθή ελπίδα, για την οποία ο Απόστολος λέει: «Η κατά Θεόν λύπη προξενεί μετάνοια που οδηγεί σε οριστική σωτηρία»(57). Κι αυτό, γιατί η κατά Θεόν λύπη τρέφοντας την ψυχή με την ελπίδα που ακολουθεί την μετάνοια, είναι ανάμικτη με χαρά. Γι' αυτό και πρόθυμο και υπάκουο για κάθε καλή πράξη, ευκολοπλησίαστο, ταπεινό, πράο, ανεξίκακο, υπομονετικό σε κάθε αγαθό κόπο και κάθε συντριβή κάνει τον άνθρωπο η λύπη αυτή, αφού είναι κατά Θεόν. Και με αυτό λοιπόν γίνονται οι καρποί του αγίου Πνεύματος φανεροί στον άνθρωπο, δηλαδή η χαρά, η αγάπη, η ειρήνη, η μακροθυμία, η αγαθότητα, η πίστη, η εγκράτεια(58). Από την αντίθετη λύπη είναι φανεροί οι καρποί του πονηρού πνεύματος, οι οποίοι είναι ακηδία, ανυπομονησία, θυμός, μίσος, αντιλογία, απελπισία, οκνηρία στην προσευχή. Αυτή την λύπη πρέπει να την αποφεύγομε, όπως και την πορνεία, και τη φιλαργυρία και το θυμό και τα υπόλοιπα πάθη. Αυτή η λύπη θεραπεύεται με την προσευχή και την ελπίδα στον Θεό και την μελέτη των

θείων λόγων και με την συναναστροφή με ευλαβείς ανθρώπους.

* *

1. Παροιμ. 24, 15.
2. Εφ. 6, 16.
3. Ιεζ. 16, 49.
4. Ρωμ. 13, 14.
5. Παροιμ. 4, 23.
6. Ματθ. 15, 19.
7. Ματθ. 23, 26.
8. Β΄ Τιμ. 2, 5.
9. Φιλιπ. 3, 20.
10. Ματθ. 5, 28.
11. Παροιμ. 4, 23,
12. Γεν. 3, 15.
13. Ψαλμ. 100, 8.
14. Ψαλμ. 136, 9.
15. Εβρ. 12, 14.
16. Εβρ. 12, 16.
17. Δαν. 3, 19.
18. Α΄ Τιμ. 6, 10
19. Φιλιπ. 3, 19.
20. Α΄ Τιμ. 6, 10.
21. Δ΄ Βασιλ. 5, 25.
22. Ματθ. 27, 5.
23. Πραξ. 5, 1-10.
24. Δευτ. 20, 8.
25. Πραξ. 20, 35.
26. Ματθ. 19, 21.
27. Πραξ. 20, 34.
28. Β΄ Τιμ. 4, 7.
29. Πραξ. 22, 25.
30. Πραξ. 4, 34.
31. Ρωμ. 15, 27.
32. Β΄ Κορ. 11, 9.
33. Φιλιπ. 4, 15.
34. Ματθ. 24, 44.
35. Λουκ. 12, 20.
36. Ψαλμ. 6, 8.
37. Εκκλ. 7, 9.

38. Παρμ. 15, 1.
39. Ιακ. 1, 20.
40. Παροιμ. 11, 25.
41. Εφ. 4, 31.
42. Λουκ. 4, 23.
43. Ματθ. 7, 3.
44. Ψαλμ. 4, 5.
45. Εφ. 4, 27.
46. Μαλ. 4, 2.
47. Ματθ. 5, 23.
48. Α΄ Θεσ. 5, 17.
49. Α΄ Τιμ. 2, 8.
50. Λευιτ. 19, 17.
51. Παροιμ. 12, 28.
52. Α΄ Ιω. 3, 15.
53. Σ. Σειρ. 35, 22.
54. Ρωμ. 2, 15.
55. Ματθ. 5, 22.
56. Ιώβ 5, 23.
57. Β΄ Κορ. 7, 10.
58. Γαλ. 5, 22.
59. Β΄ Θεσ. 3, 6-12.
60. Α΄ Κορ. 9, 14.
61. Ψαλμ. 52, 6.
62. Ησ. 14, 13.
63. Ψαλμ. 51, 1.
64. Α΄ Κορ. 15, 10.
65. Ιω. 15, 5.
66. Ψαλμ. 126, 1.
67. Ρωμ. 9, 16.68. Ιακ. 1, 17.
69. Α΄ Κορ. 4, 7.
70. Λουκ. 23, 43.

Πηγή: agiosmgefiras.blogspot.gr